

Nr 91.

Af herrar **von Mentzer** och **Ekman**, i anledning af Kungl. Maj:ts förslag till lag om ändrad lydelse af 18 kap. 13 § strafflagen.

Med anledning af Kungl. Maj:ts nådiga proposition, nr 223, med förslag till lag om ändrad lydelse af 18 kap. 13 § strafflagen få vi härmed vördsamt anföra följande.

Vi instämna till fullo i herr statsrådet och chefens för justitiedepartementet uttalande, att det onda, hvaremot lagändringen riktar sig, är ett gift, som kan moraliskt och fysiskt fördärfva hela nationen, och att ett kraftigt och snabbt ingripande för att stäffa detta onda är af nöden.

Våra betänkligheter gälla endast omfattningen af den föreslagna lagändringen. Vi anse nämligen, att det af Kungl. Maj:t framlagda förslaget icke är tillräckligt effektivt, i det att detsamma, såvidt vi kunnat finna, ej riktar sig mot själfva försäljandet eller tillhandahållandet af ifrågavarande medel från butik eller nederlag, ej heller mot försäljning eller tillhandahållande enskilda emellan annorledes än genom kringförande till salu.

I syfte att få lagförslaget i dessa enligt vår mening synnerligen viktiga hänseenden kompletteradt tillåta vi oss att föreslå nedan upptagna lydelse af paragrafen. Möjligen skulle, med hänsyn till läkarevetenskapens kraf, kunna vid slutet af paragrafen tilläggas ytterligare: »Hvad nu är sagdt gäller ej försäljning eller utlämnande af här afsedda föremål från apotek efter legitimerad läkares ordination».

Enligt vår mening är dock allt bruk af preventiva medel förkastligt, hvarför vi — emellertid öfverlåtande åt vederbörande utskott

att taga jämväl frågan om nämnda tillägg under närmare pröfning — för närvarande inskränka oss till att yrka,

att Riksdagen ville för sin del antaga följande lydelse af 18 kap. 13 § strafflagen:

Sprider någon ut skrift, målning, teckning eller bild, som tukt och sedlighet sårar; straffes med böter eller fängelse. Lag samma vare, om man genom annan gärning sårar tukt och sedlighet, så att allmän förargelse eller fara för andras förförelse däraf kommer.

Där någon säljer eller till annans begagnande utlämnar eller muntligen eller i skrift, som han utsprider, eller eljest genom tillkännagifvande för allmänheten till salu utbjuder eller ock offentligen utställer eller förevisar föremål, som är afsedt för otuktigt bruk eller till att förebygga följder af konsumgånge; eller under sådana förhållanden, att allmän fara för andras förförelse däraf kommer, vare sig muntligen eller genom utspridande af skrift söker förleda till användande af föremål, som nu sagts, eller meddelar anvisning om sättet för deras användande; varde, ändå att gärningen ej är sådan, som i 1 mom. sägs, dömd efter ty där stadgas.

Stockholm den 24 maj 1910.

C. H. v. Mentzer.

K. J. Ekman.